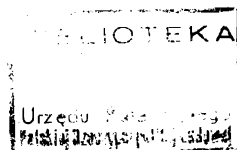

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY E04c 1/06

Nr 2792.

Kl. 37b.

Johann Poisel
(Mährisch—Schönberg, Czechosłowacja).

37b 1/06

Pustaki do sklepień płaskich.

Zgłoszono 1 lipca 1920 r.

Udzielono 7 września 1925 r.

Pierwszeństwo: 7 sierpnia 1913 r. (Austria).

Znane są pustaki do tworzenia sklepień płaskich, które przy budowie układane są w szeregi poziome w jedną lub dwie warstwy. Przekrój takich pustaków bywa zasadniczo trójkątny, wobec czego, przy układaniu w jedną warstwę, powstają pomiędzy szeregami pustaków znaczne przerwy, wypełniane betonem. Zwiększa to ciężar sklepienia i wywołuje w miejscach zbliżonych do osi obojętnej niekorzystne wyzyskanie betonu, nierównomierną wytrzymałość i elastyczność sklepienia, tudzież obniża jego nieprzepuszczalność pod względem akustycznym i cieplnym; poza tem należyty układ umieszczonych w masie betonu prętów żelaznych nie jest zapewniony.

Znane są również pustaki, zaopatrzone

w boczne występy i wyżłobienia, tworzące wewnątrz sklepienia przestrzenie przeznaczone do zakładania uzbrojenia żelaznego, lecz ułożenie prętów w pobliżu zewnętrznych włókien dolnych, a więc tam, gdzie napięcie na rozciąganie bywa największe, jest w nich niemożliwe. Dolne wreszcie części bocznych powierzchni pustaków przylegają do siebie bezpośrednio bez udziału oddzielającej warstwy betonu, wobec czego poszczególne szeregi pustaków nie pracują w stopniu dostatecznym w charakterze jednolitych belek.

Niniejszy wynalazek dotyczy pustaków, posiadających właściwości obu, wyżej opisanych typów, łącząc ich zalety i usuwając wady.

Fig. 1 rysunku przedstawia jedną z od-

mian wykonania podobnego pustaka, fig. 2—dwa obok siebie ułożone szeregi pustaków, łączone wzajemnie wpustami, fig. 3 — sklepienie, wykonane według powyższego sposobu i fig. 4 — usztywniony pułap z założeniem pomiędzy szeregi pustaków uzbrojeniem żelaznem.

Pustak posiada przekrój prostokątny, każdemu występowi na bocznej jego ścianie odpowiada umieszczony odpowiednio wyżłobienie.

Pustaki posiadają dwie powierzchnie poziome: jedną węższą i drugą szerszą. Powierzchnia węższa położona jest na fig. 1 u góry, szersza — u dołu. Powierzchnie te posiadają rozszerzające się do wewnątrz wykroje, służące do zakładania uzbrojenia z płaskowników żelaznych (fig. 2, 3 i 4). W układzie, pokazanym na fig. 2 i 3, pustaki ustawione są w sąsiednich szeregach na zmianę; szerszą powierzchnią do góry, a węższą do dołu i odwrotnie. Spoję między belkami wypełnia zaprawa cementowa.

W układzie według fig. 4 wszystkie belki ułożone są szerszą powierzchnią do dołu, a węższą do góry. W wykrojach dwóch sąsiednich szeregów pustaków leżą pręty uzbrojenia.

Przy poziomym układzie sklepienia prześwit między szeregami pustaków posiada taką zaledwie szerokość, aby pomiędzy żelazem uzbrojenia a bocznymi powierzchniami belek, wystarczyło miejsca na otoczenie prętów betonem. Sklepienie zawiera przeto niewiele betonu, przez co ciężar jego znacznie się zmniejsza, a rozmieszczenie i wyzyskanie materiału jest znacznie lepsze, niż to miało miejsce w ustrojach dawnych. Podobne sklepienie jest w wysokim stopniu nieprzepuszczalne dla dźwięków i ciepła.

Pustaki, według niniejszego wynalazku, mogą też służyć do wykonywania ścianek wiszących bez fundamentów lub podpór, w tym wypadku są one układane jeden na drugim. Podobne mury, pokryte następnie tynkiem, izolują dokładnie, są lekkie i nieprzepuszczalne dla dźwięków, ponieważ zaś są uzbrojone żelazem — nie podlegają pękaniu.

Przy lżejszych i szybko stawianych budynkach pustaki według wynalazku służyć mogą do wzmocnienia ścian zewnętrznych i działowych. O ile nie wystarczy w tym wypadku jeden szereg pustaków układać je można w dwa, obok siebie leżące szeregi, albo też można zwiększać wymiary pustaków.

W budynkach z cegły zwykłej, sklepienia pustakowe nadają się do pokrycia otworów na drzwi i okna zamiast zwykłych sklepień łukowych, które działają rozpieirająco i, przy niezbyt silnem związaniu ścian, wywołują rysy i pęknięcia.

Zastrzeżenie patentowe.

Pustaki do sklepień płaskich, zastępujących stropy, układane obok siebie w szeregi poziome w jedną lub dwie warstwy, posiadające na wszystkich ściankach występy i wyżłobienia, służące do mieszczczenia uzbrojenia, znamienne tem, że w stosunku do poziomej płaszczyzny środkowej każdemu występowi w ścianie bocznej pustaka odpowiada wyżłobienie, wykonane na takiej samej od owej płaszczyzny odległości, przyczem każdy pustak posiada przekrój zasadniczo prostokątny.

Johann Poisel.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

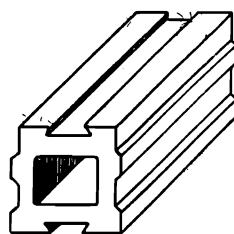

Fig. 2

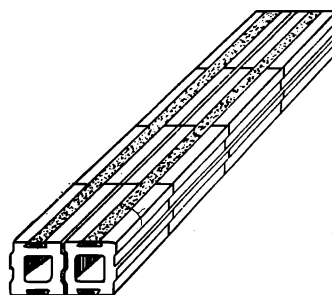

Fig. 3

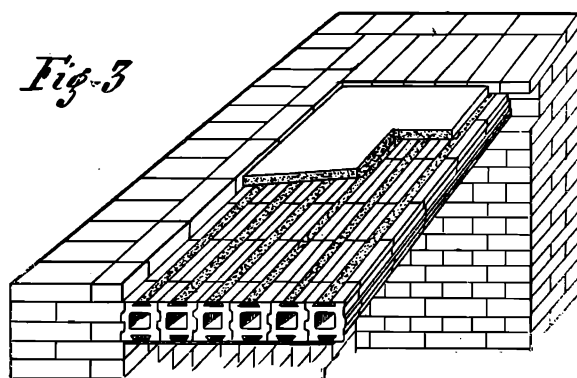

Fig. 4

